

1. Jun. 1975

FAKTA

Dato:

1. Jun. 1975

Sidetæl:

Notes 75 bd 4 s. 23-31

- lige dører til lader det,
is nu altil be arbejdet
Så danne kunter på min
egen måde.
Hvis man derimod formår
sig selv for at følge så dan-
ne ideer er de en hindring
i lide ~~en~~ at befrugte
til stand som de som
være hvis man hele tiden
holder fast ved sig selv.

Paris. 1-6-75.
For øjeblikket er is
ked af og utilfreds med
næsten alt og kun derfor
i lide lide er være at stille
spørgsmålet: hvad og
hvor meget kan man
selv gøre for at komme
ud af denne tilstand?

75 ønsker min tilværelse
for at være dem med is-
-til - hvorfor?
75 arbejder hver formiddag
og det er det lidt punkt
hvor is befinder mig selv.
Resten af dagen læser is-
og det er også stor set
og helt i orden. Den gamle
lid - sover is til middag
læs også - is tjener
for is simpel hen lide
ved is hvad is lide skal
luge mig til.
Det er utilfredsstillende
at så stor del af ens
lid består i at få den
lid at gå, derfor tjener
at is også er temmelig
utilfreds (nu!) med at være
i Paris og i denne lighed
og mit og Bortals forhold er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et dybt løb.
Der er primært lig masser
af andre ting som jeg er
interesseret i, men som
jeg heldigvis har glemt
lige i øjeblikket.
Det specifikke mål jeg stiller
er: hvad men man gøre
sely for at andre der er
med bestående situation?
Hvad det faktisk er at
jeg efterhånden er så iso-
leret fra omgang med
andre mennesker der betror
-her at de daglige omgivel-
heder fulder mere i øjnene
færd. Man føler at save
man her svar ved at
de jerner.
Jeg må indrømme at jeg
ofte tænker på hvor helt
anæleles det ville være at
trø i Danmark, hvordan
jeg har så undgåede ville
på mere men mestly kombatt
Sely & en firkoltsvis i søbet
tilværelse ville (bl.a. af
sprøge næssige årsager) ikke
være så forful i sin isola-
-tion som her.
Man - der er jeg stadig
dette aber der her ved Dan-
-mark at det er et parvis
-hul, et lille landskab som
-færd hvor alle tænker
-alle g hvor alle opfatter
sig opad hinanden.
Jeg trivler overvæltigt
stærkt på at jeg kunne
holde ud at trø i Dan-
-mark. Så en ændring i
den retning er for dyrbare
-vel ikke ubetalel.
Derimod tror jeg det er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med venskab at flytte på
den re lej-lyhed - på Pans
i det hele taget - og holder
hår (specielt Sølv) og har
trakt sin tid ud og har
ikke mere at give mig.
Det er et allerede for
langt af sluttet kapitel.
Jeg ved ikke om jeg
kan holde ud at bo
på landet i Sydlænder,
men det er i hvert fald
en forandring som bør
forsøges.
Men - de andre ting?
Det er en kendsgerning
at jeg befinder mig
bedst når jeg arbejder -
hvorfor så ikke arbejde
denne arbejdsdag?
Der er noget i det hele
at arbejde så meget, da
det for mig vedligeholdende
resultat i en enorm produkt
-tion som jeg ikke har
nogen anvendelse for.
Hvorfor fortsætte arbejdet
med betydelig produktion?
Det er (og har hos mig)
aldrig været det væsentlige
at arbejde - resultatet, altså
produktet, er en uanset
-lig side af sagen - så hvis
man står med en overpro-
-duktion står man som
-tid i den dybtvirkende situation
at man kun lader det
bestå som man (af en
eller anden formodentlig helt
særlig grund) synes er
værd at gøre sit på.
Det står jo ikke skrevet
i nogen ~~der~~ lov at man
skal gemme alt hvad
man pensler - en meget

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

over hovedet.
Mit forhold til begrebet
produktion udspringer af
min forestilling om at
fungere som professionel
kunstner. Der altid står
parat til at kunne
smøkke en udstilling
for en - men sådan for-
holder det sig i realiteten
jo skal i tale med mig
der tillige måstedt jo
vader over ~~hvor~~ hvor jo
i en let besvær med at
forsage. Dette måstedt er
jo ude til blande andet
de ve brop, nogle ambitioner.
Kan det, tale til poststalle,
der kunne, kunne en
aktiv deltagelse i det
internationale kunstliv
men da dette står helt
uden for mine midler holder

for blive det en ren utopi,
som jo, tale kun, eller
der, stille i relation til
min daglige liv som hed
- der, kunne det kunne være
selve arbejdet der er det
centrale og dominerende.
Det ville være en lykkelig
ting for mig hvis det
kunne blive en selvstændig
- b) realitet at arbejde
såre det nye blev hvor
15. problem er et hele
min kunstneriske aktivitet,
ude til blande alt andet
et på kunstneriske aktivitet.
Det er muligt at en til-
værelse på landet vokt
fra de så kaldte kultur-
centre til kunne hjælpe
mig til det. Det kunne
være at en sådan herredse
ville bringe en til ~~et~~

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kan de beskæftige sig med
hvad der var i alle de vejen-
-te (som els - i nye T.V.
ingen viser - ledsager -
ingen udsbillingsrederi -
ingen kunstlignende - o.s.v.)
Var jeg for stær om min
i solbath med jeg i indvogn-
-me at jeg tog forlign
på mit seksual liv - som
er ikke elskende, og når
jeg tænkte på Danmarks
var der også i retning af
at min de hvide for
eventuelt at finde en
seksual partner og stærre
end her hvor de simpelt
- her er lig nul.
Jeg føler ikke ikke at
have et seksual liv som
et søn, måske i alle i
den daglige tilværelse så
dog i ~~hvert~~ lappende pre-

-Varme perioder.
Der findes mennesker som
lever i frivilligt celibat,
der kan lade sig gøre.
Jeg lever i et frivilligt celi-
-bat, hvorfor spørger du
mig?
Jeg har altid haft et
dannelses seksual liv -
men lad det blive i denne
brogang.
Jeg har en del af spontan
frang til kongens som var
- lig en kvinde det er
i alle blot en frekvent,
men en ren biologisk drift
et libido. Det for jeg som
saft slubt alle de pedisbillet.
Det er en kendsgerning
som der, i hvert fald, min
mænds situation, ikke er
nødt at gøre ved. Hvor

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mest bekynder det min
tilværelse i sin helhed -
bekynder det noget?
For man kunne jo godt
prøve at se det fra den
sags synspunkt at det er
en indtilstand og at det
skulle have den afgjort
-rende bekynder som
man sædvanlig har tilfø-
-et det.

Selvfulgt kan man
(og man kan formentlig vil)
leve resten af sine dage
uden et selvvalgt liv eller
en der huskede og udtar.
Ja, ville man måske da ma-
Men - spørg mig om det er
om i det vil blive som min-
-gen af til det vil give
-sig indsigelse i ens liv -
-men bejmede?
Ja har jo etis at det
for mig) bekynder en for-

-førelse af min indtilstand
og min indtilstand. Men
Ja ved godt at indtil-
-ten i indtilstand og
er en konvention, en sløjd
mønde præleri man li-
-sætter for ved i det at be-
-træde sig som mand
hvis man i det har et
selvvalgt liv.

Min indtilstand er det som - og
indtilstanden. Man kan af
at man er sig det vedst
i det at have noget seksual
-liv og den bevidsthed
følelse man ikke vedst at
betone sig selv til stude.
Selvfulgt ved man godt
at i den kan se på en
hvor meget eller hvor lidt
man ikke gør - man man
ved det selv og det er nok
lidt at gøre en indtilstand.
(Da kan man spørge
hvorfor fanden man skal

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

være så lille).
Det er den re bevidsthed
om at hvis ens bevis-
-pelle de andre måned
vidste at man ikke
komme påude så ville de
undgå en for at være
mindre vordig en der ikke
var i stand til at til-
-føle alle tvindene altså
ikke en rigtig mand.
Det er den rene hæv-
-hionelle side at spørgs-
-målet som egentlig er
uanset by fortæller man
alene ved at opmærksomme
dons medvirkende bevidst-
-ne indse dens betydning.
Et væsentligt spørgsmål
er hvad man kan gøre
selvstændigt behøver for
en personligt.
Hvis vi ser bort fra den
helt naturlige spørgsmål

hvad til kontakt med en
kvinde, så er meget af ~~det~~
svaret hos mig dommed
af dette blev om at ville
bedste, at ville være i
min mors arme, finde
besluttede i selvsvaldet.
Ofte ad taler jeg den re
betragtning for mig selv
(dog ikke med så stor
vigt som for hende): hvorfor
er der ingen kvinder der
vil elske mig - hvorfor
bliver ingen forelsket i
mig - tvivlet om dig
hård og forelsket sig i alle
andre mænd, og jeg ville
- to i lille vord til elsket
er - jeg så mindre vordig?
Jeg må lige kræft
indstøtte alle bevidsthed
at jeg aldrig har været
i en situation til at nogen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kvinde skulle elske mig,
aldrig gjort mig umage
for at blive elsket.
Det is i virkelig heden borte,
ma ske ubevidst for mig,
for at jeg forblivende i
minne ma ske i sig
modtage hinanden som
kommer til mig og elsker
mig pa sig i min hustru.
7. januar. Det er nok
den forestilling som frem-
mer seksualitet her i
hjerter - dette at is og
vil voldtages d. v. s. vord
Kvinde, hvorved kvinden
sa blive manden - ma ske
en ubevidst homoerotisk
Det er det der giver
mig - dette at kvinden
i alle kunne mere af sig selv,
mere end selve savnet af
den seksuelle akt, den er
det selv for sig i behageligt
at vare for dem, men det
kun lade sig gøre.
Hvis ~~den~~ savnet af
denne akt i sig selv var
ubevidst, sa ville man
gøre noget, by meget hvad,
for at udholde det.
Det er med andre ord ikke
ubevidst nok, hvilket
højde gør den oversteende
med ledning af savnets
kravene.
Det der betyder Kvinde-
væbte pa mig og sig selv
at de rent instinktivt
kun føle at de skal
være mand og is kvinde
og det reagerer de naturligt
og mod.
noget kunne den for byde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

på at det jeg bemærker
mit selskabs navn i sin
biologiske form, ikke er så
stort som mit navn om
at blive et sket.
Det er på tide at imøde
at komme for tiden, ikke
er i den bølge og for det
ene (travet på hørighed)
forbrænder man det andet
(den selskabelle udbredelse)
ikke blive til færdsheden.

Paris 2-6-75.
Bodil er rejst idag.
Udover at jeg fulde mig
ret trist ved at være
her alene er jeg smalt, så
vandt til hendes rejsen
penn og tilbage at jeg

ikke slæbte det større
tanke. Man - det for mig
til at føle at det er
et eller andet navn som
gult ved vores forhold.
Der mangler det som jeg
betegner fællesskab, men
som er meget langt mere
nu en ord end hvad ordet
al menneskelig deltagelse.
Vi i selskab os begge for
på hinanden jeg og min
kunst, Bodil, sine små
gule mål, sin gribes blynd
& er i en hjælpeløshed (ihvst-
fuld med vores fælles
til vore) og børn og blynd-
blynd.
Vi kan godt have det
hvide blynd som man, men vi
er i blyndheden, ikke
som man.
Det er ikke her formidlet